

II. De kommunale organisationer finder, at forslaget § 6, stk. 3, tillægger ombudsmanden for stor myndighed, navnlig da det udelukkende beror på hans eget skøn, hvorvidt betingelserne for en ex officio indgriben må siges at være til stede. De beretigede hensyn, der har ført til den i forslaget § 4, stk. 2, indeholdte begrænsning i ombudsmandens indseende med den kommunale forvaltning, bør efter organisationernes formening medføre, at hans adgang til at gribe ind på egen hånd i hvert fald begrænses til kun at omfatte de områder, hvor han i øvrigt er kompetent. Det ville efter organisationernes formening ganske stride mod ideen i det kommunale selvstyre, hvis man her skaber et kontrolsystem med den politisk valgte forsamling, et kontrolsystem, som efter forslaget endda også skal omfatte områder, hvor lovgivningsmagten har henlagt den endelige kompetence af et forvaltningsområde til kommunalbestyrelsen ud fra den betragtning, at der ikke er behov for nogen klageinstans.

Da man imidlertid intet kan vide om, i hvilke situationer ombudsmanden kunne tænke sig at benytte denne adgang til indgriben på egen hånd, er det udelukket for organisationerne at fremkomme med konkrete eksempler på de uheldige følger, bestemmelsen vil kunne få, men man finder, at den almindelige usikkerhed over for bestemmelsens anvendelsesmuligheder må være tilstrækkelig argumentation for, at punkt 2 i § 6, stk. 3, udgår.

I øvrigt finder organisationerne at burde gøre opmærksom på, at forslaget § 6, stk. 2, indebærer, at ombudsmanden vil kunne tage sig af en klage over sagsbehandlingen i et kommunalt organ, uanset om der er klaget til vedkommende rekursmyndighed, og i bekræftende fald uden at afvente rekursmyndighedens behandling af klagen.

Ombudsmandens kompetence går altså her videre end den, der normalt tilkommer den statslige rekursmyndighed, idet denne normalt alene har kompetence til at stadfæste eller ændre den trufne afgørelse, hvorimod statsmyndigheden ikke direkte kan foretage en kritisk vurdering af sagsbehandlingen.

Dette kan virke uheldigt navnlig i tilfælde, hvor sagsbehandlingen foretages af de folkevalgte, hvilket er det almindelige i et stort antal kommuner og gælder ubetinget i de ca. 400 kommuner, hvor der ikke findes medhjælp. En kritik af en sagsbehandling foretaget af de folkevalgte vil ofte blive opfattet som en politisk kritik, i hvilken forbindelse organisationerne ønsker at pege på bestemmelsen i den borgerlige straffelovs §§ 156 og 157, hvor man netop har anset det for nødvendigt og rimeligt at lade hverv, hvis udførelse hviler på offentligt valg, falde uden for disse bestemmelseres gerningsindhold, der fastsætter straf for den, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, når han nægter eller undlader at opfylde sine pligter.

På de kommunale organisationers vegne.

Godtfred Knudsen.

Woldhardt Madsen.

Folketingets udvalg vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om folketingets ombudsmand.